

ஆணையினாலே உலகமும் அதற்கு உறுதியாகிய அறம் பொருள் இன்பங்களும் நடத்தற்கு ஏதுவாகிய மழையினது சிறப்புக் கற்றுதல் என்று அதிகார விளக்கம் தருகின்றார். மழை பெய்தல் என்பது இயற்கை சார்ந்த ஒரு செயற்பாடாகும். திருக்கூறளின் முதல் அதிகாரத்தில் கடவுள் வாழ்த்தாக முழுமுதற்பொருளான இறைவனைக் கிறியபிறகு இந்த உலகத்தின் ஒருமித்த செயலொன்றாக அமையும் மழைபற்றிக் கற்றுக்கின்றார். இவ்வலகம் நிலம், நீர், தீ, காற்று, விண் என்ற ஐந்து இயற்கைப் பிரிவுகளை உடையது. இந்த அதிகாரம் நீரின் சிறப்பை மட்டும் கற்றவில்லை. நீர் - தண்ணீர் இன்றியமையாத ஒன்று என்றால் காற்றும் அவ்வாறானதே.

முதல் ஏழு பாகங்களும் உலகம் நடப்பெறுவதற்குக் காரணமாகவுள்ளதாக மழையைக் குறிப்பிடுகின்றன. கட்சை மின்று பாகங்களும் அறம், பொருள், இன்பம் என இவ்வை நடப்பெறுவதற்கும் மழையே அடிப்படையைக் காரணம் என்று விளக்குகின்றன.

இந்த அதிகாரத்தில் மழையின் இன்றியமையாமையை பற்றியும் மழை இல்லாமற்போனால் நரேக் கடிய இன்னல்கள் பற்றியும் கற்றப்படுகிறது. நிலவளம், கடல் வளம், மக்களின் மனவளம், உலக ஒழுங்கு ஆகிய யாவும்மே மழைநீரால்தான் அமையும் என வள்ளுவர் உரைத்துள்ளார்.

வான் சிறப்பின் முதல் இரண்டு குறட்பாக்களும் உணவும் நீரும் வழங்கும் மழையின் வள்ளண்மையினையும் ஏனைய பாடல்கள் மழையின்மையால் உலகில் ஏற்படும் மாறுபாடுகளையும் எடுத்துரைக்கின்றன.

00000000 0000000000

மழைநீர் ரேஊற்று நீரூக்கும் ஆற்று நீரூக்கும் ஆதாரமாக விளங்குகின்றது. மழையில்லையேல் மனிதர்களாகு உண்ணவும் நீர் கிடக்காது. ஒரு காலத்தில் மிக அதிகமாகப் பெய்யும் மழை நிலத்தின் அடிவரை சின்று மழை இல்லாக காலங்களில் மனிதர்களாகு பயன்படுகிறது. இவையெல்லாம் இந்த அதிகாரத்தில் மிக விரிவாக மனித வாழ்வோடு ஒப்பிட்டுக் கற்றப்படுகின்றன.

உணவும் நீரும் வழங்கும் மழையின் வள்ளண்மை பற்றிக் கற்றும்போது

“000000000 000000 0000000 0000000000
0000 0000000000 00000000000 0000000 ” (00000000 11)

மழை இடையறாது நிற்ப உலகம் நிலப்பெற்று வருதலான் அம்மழைதான் உலகிற்கு அமிழ்தம் என்று உணரும் பாண்மையை உடதைது என்று உரைப்பார் பரிமலேழகர்.

இங்கு வான் மழைதான் உலகிற்கு அமிழ்தம் என்று கற்றப்படுகிறது. அமிழ்தம் கிடத்தற்கு அரிதானது. உயிரை வாழ வைப்பது. அதேபோல உலகிற்கு உணவாதந்து இந்த உலகம் அழியாது தொடர்ந்து வாழ வழி செய்வதால் மழையை அமிழ்தம் என்றார். உயிர்களையிழிவின்றி வாழ வைப்பது மழை. அமிழ்தம் உண்பவருக்கு அது சாவா மருந்தாகக் கருதப்படுவதுபோல இந்த உலகத்தையும் உலகத்தில் வாழும் உயிர்களையும் நிலைநிறுத்துகின்ற வானை அமிழ்தம் என்று உணராமாறு செய்துள்ளார். மழை உலகிற்கு நீரதை தந்து அந்நீரால் உணவு அளித்து வாழ்வை வழங்குகிறது.

எனவடே மழயைினாலயேடே உயிர்களும் பயிர்களும் வாழ்கின்றன. இந்த உண்மையை வான்சிறப்பின் இரண்டாவது குறளும் எடுத்துரைக்கின்றது.

மழயைபேபசியயையும் நீர் வடேகயையையும் நீர்க்குவதோடும் மறுபுறத்தில் தானும் மற்றவர்களுக்கு உணவாக இருக்கின்றது. எனவடே உலகத்தொடர்ச்சியை நிலைநிறுத்துவதற்கும் மழைநீர் அமிழ்தம் என்று சொல்லப்படுவதோடும் உணவூபப்பொருள்களை விளைவிப்பதோடும் தானும் நீராக உண்ணப்படுவதனால் வான்சிறப்பின் மூதல் இரண்டு பாக்களும் உணவூபம் நீரும் வழங்குகின்ற மழையின் வள்ளண்மையைக் கற்றுக்கின்றன.

0000000000000000 0000000 0000000000 00000000000000

ஏனயை குறட்பாக்கள் மழை இன்மையால் ஏற்படும் மாறுபாடுகளை எடுத்துரைக்கின்றன.

00000 000 0000000000000000 000 000000 0000 000000000000 (00000000 3)

000000 000000000000000000 000000000000 0000000 000000000000 (00000000 4)

00000000 000000 000000000000 000 000 000000000000 0000000000000000 0000 000000000000. 000000 00000000 000000000000 000000000000000000. (00000000 5)

000 0000000000000000 000000000000 00000000 000000000000 (00000000 6)

0000000 000 000000000000 000000000 000000000000 (00000000 7)

000000000000000000000000 0000000000000000 00000000000000000000 (00000000 8)

0000000000 0000 00000000000000 000 00000000 0000000000000000 (00000000 9)

0000000000 0000 00000000000000 00000000000 000000000 0000000000 00000000000000 000000 00000000 (00000000 10)

மழை வணேட்டுங் காலத்தில் பெய்யாது பொய்க்குமாயின் கடலால் சமீபப்பட்ட அகன்ற உலகத்தின் கண்பசி நிலைபெற்று உயிர்களை வருத்தும் என்றும் வள்ளுவர் கற்றுக்கிறார். மழை பொய்த்தல் என்பது ஓரிரும்புறமழை பொய்த்தலை அன்றி நடுபுங்காலம் தொடர்ந்து மழை பெய்யாது விடாதலகைக் குறிக்கின்றார். மழை பெய்யாது விட்டால் மண்ணில் விளைபொருள்கள் கிடகைக் கமாட்டா. விளைபொருள்கள் கிடகைக் காவிடின் உணவூக்குறவைினால் மக்கள் துன்பப்படுவர். ஆதனால் மக்களும் பிற உயிர்களும் வருந்த நரேரிடும். எனவடே உயிர் வாழ்க்கையே மழையினால் ஆனது என்று குறிப்பிடுகிறார். இங்கு “விரிநீர் வியன் உலகத்து” என்ற தொடரில் அகன்ற நீரால் சமீபப்பட்ட பெருமமைக்க உலகத்தில் அதாவது கடலில் இவ்வளவு நீர் இருந்தும் கடல் நீர் உவராக இருப்பதால் பயனில்லை என்பதைச் சூட்டிக் காட்டினார். தற்காலத்தில் வளர்ச்சியடந்த நாடுகள் கடல் நீரை குடிநீராகும் தொழில்நுட்பத்தகைகையாளுகின்றன. ஆனால் அதனால் பயிர்களுக்கு நீர் வழங்க முடியாது என்ற உண்மையையும் அறிதல் வணேட்டும்.

மழையின் தவேயையும் அதன் அவசியமும் பற்றிக் கஹவந்த வள்ளுவர்

0000 00000 000000000000 (000000000 0000000000000000)

0000 0000 00000000000000 (000 0000 000000000000)

00000000 000 0000000 (00000000000 000000000000)

000000 000000000000 (000 0000000000000000)

என எதிர்மறையாக மழை பெய்யாவிட்டால் என்னென்ன நிலைகள் உண்டாகும் எனப் பதையும் கஹி வதைத்துள்ளார். இதனிடாக “மழையின் தவேயையும் அதன் அவசியமும் பற்றியே கஹியுள்ளார்கள். ஆதலால் மழை இல்லாமையின் கட்டைப் பற்றி இவ்வதிகாரத்தில் எவ்விடத்திலும் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பது தளெளிவாகின்றது.” (ஆ. வடிவலே , ப 12)

மழை இல்லையாயின் உழவாத்தொழிலும் குன்றும் என்பதையும் புலக் கஹி மூளகை காது என்பதையும் அளவில்லாத கடலும் தன் இயல்பிலிருந்து குறைவாகும் என்றும் கஹினார். மழை ஒரு காலத்தில் மிக அதிகமாகப் பொழிந்து உணவுப் பயிர்களை நாசம் செய்து பஹியில் வாழ்வாரகை கடுப்பதும் பின்னர் அவர்களுக்கு மறறொரு காலத்தில் நன்மை புரிவதும் கஹி மழையினாலயே ஆகும் என்ற மழையின் வல்லாட்சியையும் வள்ளுவர் அறிய வகைக்கிறார்.

“000000000000 0000000000000000 00000000 000000 000000 000000000000 00000000 0000 ” (00000000 15)

இக்குறட்பாவில் கடுப்பது என்பதற்கு தவேநயேப் பாவாணர் “பெய்யாது நின்ற பண்பாட்டிலும் தொழிலிலும் மக்களகை கடுப்பது” என்று சிறப்பாரை தருகிறார். இதனிடாக வளமில்லாக் காலத்தில் வள்ளணம்பைப் பண்பாடு கடுப்பதும் விளைபொருளும் கருவிப் பொருளும் இல்லாக் காலத்தில் வணிகர், கதைத்தொழிலாளர் ஆகியோரின் தொழில் கடுப்பதும் சூட்டப்படுகின்றது. இவற்றினிடாக மழை இல்லாவிட்டால் மனிதர்களின் இயல்புகளில் ஏற்படக் கஹி மாரூபாடுகளையும் அறியமுப்கிறது. உலகம் இயங்குவதற்கு ஏதுவாக பண்புகளகை எடுத்துத்தியம் பியவர் இறுதி வரும் மஹின்று குறட்பாக் களிலும் ஆன்மீக உணர்வு மனிதப் பண்பு, ஒழுகக் கம் அமையாமகை ஆகியவற்றையும் காட்டுகின்றார். உண்பமையில் மழை பொய்த்துப் பபோவதற்கும் ஒழுகக் கத்திற்கும் என்ன தஹிடர்பு என்பதை ஆராய வணேட்டியுள்ளது.

“0000000000 000000 0000000000 000000 000000000000 0000000000000000 000000 ” (00000000 8)

மழை பெய்யாதாயின் தவேர்கள்க்கும் இவ்வாலகில் மக்களால் செய்யப்படும் விழாவும் பஹிசையும் நடவாது என்பது எடுத்துக்காட்டுப்படுகிறது. திருவிழாக் களும் நாள் பஹிசககளும் மக்களின் வழிபாட்டுப் பண்பாட்டகை எடுத்துக்காட்டுவன. ஆரம்ப காலங்களில் மனிதர்கள் இயற்கையை வழிபட்டார்கள். அவ்வாறு வழிபடும் பபோது தம் குலதயை வங்க்களுக்கு உணவுப் பொருள்களகைப் பட்டைத்து பலியிட்டு வழிபாடு செய்தார்கள். இன்றுவரையும் வழிபாட்டு மூறகைகள் சடங்குகளில் மாரற்றம்

ஏற்பட்டாலும் வழிபாடு மாறவில்லை. வானம் வறண்டு மழைபொய்த்துப் போனால் அவர்களுக்கு உணவுப் பொருள்களும் இல்லவை வாழ்வில் மகிழ்ச்சியும் இல்லை. அதனால் தயைவங்களும் நினகைகப்படாதவையாகிவிடக் கூடும். இதனையே இக்குறட்பா வளிப்படுத்துகின்றது. இதனிடாக நீர்ப்பண்பாடு மக்களின் வாழ்வுடன் தொடர்புபட்டவகையினை அறியமுடிகிறது.

வானம் பொழியவில்லையானால் இந்தப் பெரிய உலகத்தில் பிறர்பொருட்டுச் செய்யும் தானமும் தவமும் கூட இல்லை என்றாகிவிடும். தானம் என்பது அறநெறியானவந்த பொருள்களதைத் தக்காரக்கு உவகையோடு கொடுத்துத் தவம் என்பது மனம் பொறிவழிப் போகாது நிறைந்து பொருட்டு விரதங்களால் உண்டிசூரூக்கல் முதலானவற்றைக் கூறிப்பிடுவதாகும். இங்கு தானம் இல்லறவாழ்வின் போதும் தவம் துறவறவாழ்வின் போதும் நிகழ்த்தப்படுவனவாகும். இவையும்தந்த அகன்ற நிலவிலகத்தின் கண் நிலைபெறாமட்டா என வள்ளுவர் வலியுறுத்துகிறார்.

மழை இல்லாவிட்டால் உலகில் ஒழுக்கமும் நிலைபெறாமற் போகும் என்ற கருத்தை வானசிறப்பில் மூத்தாயப்பாக வகைகிறார் வள்ளுவர். எவ்வாறெனில்

“0000 00000 00000000 000000000 0000000000000000
0000 00000 00000000 00000000 ”

இக்குறட்பாவில் உயிர்கள் நிலைபெற்றிருக்க மட்டுமல்ல அவற்றின் ஒழுக்கத்திற்கும் மழையே காரணம் என்று கூறப்படுகிறது. மழைக்கூம் ஒழுக்கத்திற்கும் என்ன தொடர்பு என்று பார்க்கும்போது

இக்குறளில் கூறப்பட்டுள்ள ஒழுக்கு என்ற சொல்லுக்கு மணக்கூடவர் ஒழுக்கம் என்றே பொருள் கூறுவார். வானிலிருந்து மழைபொழிவதற்கும் உலகத்து ஒழுக்கத்திற்கும் எப்படி இயைபு உண்டாகிறது. வானிலிருந்து வழங்கி வரும் மழை இல்லையேல் பசும்புல் இல்லை. உழவர் ஏர் உழார். கடல் வளமும் கன்னிப்போகும். விண்பொய்ப்பதனால் உலகில் வறுமையைப் பசியும் மிகும். வளமான பொருளியல் வாழ்வில் தான மனிதப் பண்பு மிளிரும் என்பது உலக வழக்கு. எனவே இங்கு மழை இல்லாவிட்டால் ஒவ்வொன்றாக எல்லாம் தயேயும் என்று கூறிய வள்ளுவர் விழாக்கள் பிசகைகள் இல்லை என்றும் அதனால் ஆனமீக உணர்வுகூன்றும் என்றும் கூறினார். இதனால் மனிதப் பண்புகளும் மறக்கப்படும். ஆதனால் உயிர்கள் மடியும். இவற்றின் விளைவாக கூட்டுப்பாடுகள் விலக ஒழுக்கக் கட்டு உண்டாகும். எனவேதான் ஒழுக்கம்மைப்புக்குலையும் என்ற அடிப்படையில் வானின்றி அமையாது ஒழுக்கம் என்றார்.

“மழைநீர் ரசைச் சமீபிப்பதோ ஆறுகூளத்ததைப் பராமரிப்பதோ இன்றைய பொருளாதார மயமிட்ட உலகில் நாளுக்கு நாள் கூறநெந்து கொண்டே வர எதிர்காலநிலை அச்சம் தருவதாக மாறிவிட்டது. இப்பின்னணியில் தான வள்ளுவர் கூறிய நீரின்றி அமையாது உலகம் என்ற கூற்றும் துப்பாய தபு உம் மழை என்ற கூற்றும் எந்தளவிற்குத் தொடர்புடையது சிந்தனையாக அமரநெந்துள்ளது என்பது வளிப்பட்டும்.” (முனைவர் அ. ஜான் பீட்டர்)

எனவே உலகம் நீரின்றி வாழ இயலாது என்பது எவ்வளவு உண்மையோ அவ்வளவுக்கு ஒழுக்க வாழ்வும் மழைநீர் இன்றி இல்லை என்பதாகும்.

0000 0000000000000000 0000000000000000

திருவள்ளுவர் வான்சிறப்போடு மட்டுமல்ல வேறே அதிகாரங்களிலும் நீர்ப்பண்பாடு பற்றிக் கபறியுள்ளார். “வான்சிறப்போடு வள்ளுவர் மழையை மறந்து விடவில்லை. மழையினால் எவ்வாறு உலகம் நிலைபெறுகிறதோ அதோபோல கற்புடைய பண்களாலும் உலகம் நிலைபெறுகிறது என்பதை நிலைநாட்டவே வாழ்க்கைத்துணை நலம் என்ற அதிகாரத்தில் கணவனை மனதிலே நினைத்து வணங்கிக் கொண்டு நித்திரை விட்டழும் கற்புடைய பண்கணவனதும் மற்றெல்லோரதும் நலம் வணேடிக் கடவுளவை வழிபாடு செய்பவள். எல்லோரும் விரும்பியபோது பெய்த மழையாவாள். இதுதான் மனித வாழ்வியலும் வரலாற்று விழாமியமும் என்றால் மிகையாகாது.” (க. வடிவலே, ப51) இதனையே

“00000000 00000000 00000000 00000000000000
0000000000 0000000000 0000.”

என்ற குறட்பாவில் பண்ணை உருவகமாகக் குறிப்பிட்டார். இதனாலேயே தவறாத மழையும் சிதறாத கற்பும் நிலைபெறவேண்டாமானால் மன்னனின் சங்கோல் வளையாதிருக்கவேண்டும் எனவும் அதற்கு மாதம் மும்மாரி மழையெய்யவேண்டும் என்றும் கருதப்பட்டது. இது “வானோக்கி வாழும் உலகெல்லாம் மன்னவன்கோனோக்கி வாழும் குடி என (குறள் 542) க஠றப்படுகிறது.

மலேமும் உழவு என்ற அதிகாரத்திலும் உழவின் மனேமையைக் க஠றுவதோடு மட்டும் அமையாமல்

“00000000000000 0000 0000000000 0000000000000000
0000000000 000000 000000 ” (00000000 1037)

என ஒரு பலம் பூழி கால் பலம் ஆகும்படி உழுது காயவிட்டால் ஒரு பிடி எருவும் இடவணேடாமல் அந்நிலத்தில் பயிர் செழித்து விளையும் என நிலம் நீர் காற்று வான்தீ ஆகிய ப஠தங்களின் பங்களிப்பு உணவு உற்பத்தியில் இருப்பதையும் காட்டுகின்றார்.

அரண் என்ற அதிகாரத்தில் “மணிநீரும் மண்ணும்.. (742) என்ற குறட்பாவில் மணிபோலும் நிறத்தினையுடைய நீரும் வள்ளிடநிலமும் மலையும் குளிர்ந்த நிழலையுடைய காடும் உடையதே அரண் என நாட்டின் பாதுகாப்பான அரணாக இயற்கை விளங்கியமையும் ஆற்றும் நீர் ஊற்று நீர் மழைநீர் ஆகிய நீர் ஆதாரங்களைப் பற்றியும் (737) க஠றுகிறார்.

மலேமும் கல்வி என்ற அதிகாரத்தில் அறிவுக்கு நீரகைக் காட்டியவர் (தொட்டணைத் த஠றும் மணற்கணை 396) மணலின் கண்கணை தோண்டிய அளவிற்காக ஊறும். அதுபோல மக்களுக்கு அறிவு கற்றனதை ஊறும் என கணை என்பதன்ப஠டாக அதன்கண் ஊறிய நீரகை குறிப்பிட்டார். ஒருவர் செய்த நன்றியின் தன்மையைக் காட்டும் போதும் க஠ட நன்றிக் கு உவமையாக நீர்ப்பரப்பையே காட்டுகிறார். செய்த நன்றி அறிதல் என்ற அதிகாரத்தில் மற்றவர் அறிந்த பொருளகைக் கொண்டு அறியாப் பொருளை விளக்கும் போது ஒருவர் செய்த நன்றியை மறவாதிருக்கவேண்டும் என்றும் க஠றி கடலகைக் காட்சிப்படுத்துகிறார். (பயன் த஠க்கார் செய்த 103)

